

Tilbage staa Paragraffens Bestemmelser om den fuldstændige Afspærring af Persontrafikken. Udvalget overser naturligvis ikke det for Samhandelen og Samfærdselen lidet hældige i en saadan Afspærring. Men naar henses til, at man maa betragte det som givet, at den kun vil blive paabudt, hvor og for saa lang Tid der er overhængende Fare paa Færde, og naar det antages, at man ikke kan naa et tilstrækkelig betryggende Resultat ved i Overensstemmelse med § 12 i Loven af 1885 og Lovforslagets § 2 at indstrænke Afdgangen til Riget til visse bestemte Beje og at paahvde Lægetilsyn med ankommande rejsende, tør det forventes, at de med saadan Afspærring forbundne Ulemper fuldt ville opvejes ved det i den trufne Foranstaltning liggende Værn mod Kolerasmitten.

Som Bilag følger aftrykt nedenfor Sundhedskollegiets Skrivelser af 1ste September f. A. angaaende den paatænkte foreløbige Lov af 16de November f. A. om Anlægget af en Karantæneanstalt ved Vandrup samt Justitsministeriets Skrivelse af 25de November f. A., med hvilken Sundhedskollegiets Skrivelse af 16de f. M. fremsendtes til Udvalget.

Et Medlem af Udvalget, Det. Hansen, kan vel i det væsentlige tiltræde de ovenstaaende Betragtninger, men ønsker dog at fremhæve, at der efter de fra Sundhedskollegiet foreliggende Udtalelser formentlig ikke kan tillægges en Grænseafspærring — saa lidt som Sø-Karantænen — nogen væsentlig Betydning til Afværgelse af en Kolera-epidemi, naar da ikke disse Foranstaltninger gennemføres med en saadan Strenghed og i et saadant Omfang, at Tilstanden vilde blive utaalelig og Bekostningen overvældende stor. En Afspærring af hele Landgrænsen, i Forbindelse med Sø-Karantæne, kan ogsaa efter dette Udvalgsmedlems Opfattelse være en

hensigtsmæssig Foranstaltning, naar den sættes i Kraft uden Ophold, saa snart Faren truer. Derved vil en Panik afværges og der vil blive givet Myndighederne Tid og Beslighed til at ordne det fornødne Læge-Eftersyn og Tilsyn og til at træffe de andre Foranstaltninger, som Sundhedskollegiet har fremhævet som dem, „man bør stole paa“. Men saa snart et effektivt Læge-Eftersyn ved Grænsen og i Havnene er ordnet (med Desinfektionsovne, isolerede Sygehuse etc.), og saa snart det i Lovforslagets § 2 omhandlede 5 Dages Lægetilsyn har kunnet forberedes, m. v., bør Grænseafspærringen hæves, dog saaledes, at Afgang indtil videre kun tilstedes paa et enkelt eller nogle enkelte Steder. Samtidig bør Sø-Karantænen, i alt Fald for enkelte Havnes Vedkommende, afløses af Læge-Eftersyn og Lægetilsyn. Det nævnte Udvalgsmedlem erkender imidlertid, at det dog selv under den fremhævede Opfattelse af Afspærringens Karakter og Betydning maa være overladt til Justitsministerens Skøn at afgøre, hvor naar Afspærringen (og Sø-Karantænen) kan bortfalde, og skønt dette Medlem kunde have ønsket, at der i det foreliggende Lovforslag blev givet Udtryk for den ovenanførte Opfattelse, af Grænseafspærringens Karakter og Betydning, har han dog ikke stillet Forslag til saadanne Endringer, da den nævnte Opfattelse ikke har fundet Tilslutning hos Udvalgets øvrige Medlemmer.

§ Genhold til foranstaaende indstiller Udvalget til Landstinget at vedtage Lovforslaget med nedenanførte Endringer:

Til § 1.

1) § Linie 2 udgaar „al“, hvorhos efter „over“ indføres: „hele“.

2) § Linie 3 udgaa Ordene „indtil træffes“.

Brun.

Det. Hansen.

Sørgensen.

Rnudsgaon.

Rosenørn.

Rump,

Formand og Ordfører.

Ved Betænkningens Afgivelse var Stilling fraværende.